

Teodor Lubomirski

[uczeń](#)

Ur. 0.0.1683,

Zm. 6.2.1745, Ujazdów

Dane rodziców

Stanisław Herakliusz Lubomirski (1642-1702)

Elżbieta Denhoff

Wychowanie i wykształcenie

Brakuje informacji o jego wykształceniu krajowym. Być może wzorem krewniaków z innych linii kształcił się w [krakowskich Szkołach Nowodworskich](#).

Etapy kariery dot. edukacji

W końcu 1699 roku wyjechał w [podróż edukacyjną](#) w towarzystwie swego młodszego brata Franciszka oraz [guwernera](#), kanonika katedralnego lwowskiego [Augustyna Bernicza \(Bernitza\)](#). Dzięki [instrukcji podróźnej](#) spisanej przez ojca znane jest zarówno przewidywane itinerarium, jak też program nauk. Trasa podróży miała wyglądać następująco: [Austria](#) (z audiencją u cesarza w [Wiedniu](#)), [Francja](#) (z naukami [paryskimi](#)) oraz wypad do [Holandii](#) i [Italii](#).

Według zaleceń ojca centralnym punktem podróży miała być nauka w którejś z prywatnych akademii [francuskich](#). Wśród przewidywanych przedmiotów nauczania czołowe miejsce zajmowały humaniora: [historia](#) państw, wojen i dyplomacji. Dalej miano się uczyć [geografii](#) i kartografii. Następnie przewidziano było gruntowne studium [matematyki](#) ([arytmetyki](#) i [geometrii](#)) zorientowane na kształcenie teoretycznych umiejętności wojskowych (głównie artyleryjskich). Wreszcie osobnym przedmiotem miały być zagadnienia z [architektury](#) cywilnej i [militarnej](#). Generalnie schemat nauczania zakładał rozwój intelektualny i fizyczny. W ramach ćwiczeń rycerskich miano doskonalić jazdę konną, wołyżerkę, musztrę i fechtunek. W ramach poobiedniej rekreacji zalecano taniec. Ewentualnie pozwalano również na grę na wybranych instrumentach muzycznych. Wreszcie program nauk zakładał intensywną naukę języków obcych, w dużym wyborze: [francuskiego](#), [niemieckiego](#), [włoskiego](#), a nawet [hiszpańskiego](#).

Efekty tak szczegółowo i szeroko zakrojonych nauk oraz działań wychowawczych były chyba jednak nikłe. Ponieważ plany ojca zakładały przynajmniej półtoraroczną naukę stacjonarną w [Paryżu](#). Tymczasem już w 1700 roku Teodor otrzymał starostwo spiskie, które wkrótce obrabował, uciekając zaraz za granicę. Do kraju powrócił dopiero po śmierci swego ojca i matki w 1702 roku.

Fakty z życia osobistego

Był przedstawicielem łańcuckiej linii rodziny Lubomirskich, feldmarszałkiem austriackim i wojewodą krakowskim.

Żył w [XVII-XVIII wieku](#).

Bibliografia

Podmiotowa

1. Stanisław Herakliusz Lubomirski, *Instrukcja synom moim do cudzych krajów ode mnie wyprawionym Theodorowi i Franciszkowi Lubomirskim w Jazdowie 29 Novembris 1699*, [w:] *Ojcowskie synom przestrogi. Instrukcje rodzicielskie (XVI-XVII w.), wstępem i objaśnieniami opatrzyły D. Żołędź-Strzelczyk i M. E. Kowalczyk*, Wrocław, 2017.

Przedmiotowa

1. H. Barycz, *Historia Szkół Nowodworskich*, Kraków, 1939-1947.
2. W. Szczygielski, *Lubomirski Teodor*, *Polski Słownik Biograficzny*, t. 18, Wrocław, 1973.

